

ناصر باقی بید هندی

مرحوم آیت الله العظمی آقا میرزا صادق آقا مجتبه تبریزی

خاندان معظم له

ایشان فرزند عالم فقیه و متكلّم، علامه میرزا محمد آقا معروف به مجتهد کوچک، پسر آیت الله ملا محمد علی قراجه داغی (صاحب شرح تبصره علامه حلی و داماد حاج میرزا علی اصغر شیخ‌الاسلام تبریزی) است معظم له چهار برادر داشته (۱- مرحوم آیت الله حاج میرزا محسن آقا مجتهد صاحب تبیین المحبحة الی تعیین الحجۃ- ۲- آیت الله حاج میرزا عبدالحسین آقا- ۳- آیت الله حاج میرزا احمد آقا صاحب نظام العالم که به چاپ نرسیده است- ۴- آیت الله حاج میرزا عبدالعلی آقا مجتهد) و نیاکانش تا هفت پشت از علماء و فقهاء بزرگ شیعه بوده‌اند.

ولادت و تحصیل

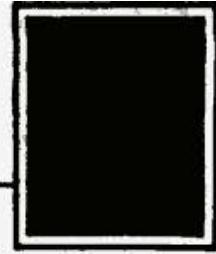
در حدود سال (۱۲۷۳ق) در خاندانی علمی، در شهر تبریز به دنیا آمد و تحصیلات ابتدائی را در همان شهر به پایان رساند و در سن ۱۹ سالگی به سال (۱۲۸۸ق) به همراه برادر بزرگتر خود علامه حاج میرزا محسن آقا مجتهد، برای تکمیل معلومات خود به نجف اشرف مسافت کرد و مدت ۲۴ سال در آنجا ماند و از محضر اعظم و اساتید آنجا از جمله بزرگان زیر استفاده کرد و به درجه قدسیه اجتهاد نائل آمد و در همانجا به تدریس و تربیت طلاب پرداخت و آنان از نظریات صائب و عیقیق معظم له استفاده می‌کردند.

اساتید او

- ۱- شیخ حسین فاضل اردکانی
- ۲- ملا محمد فاضل ایروانی (م ۱۳۰۶ق)
- ۳- محمد فاضل شرابیانی

.....

۱- شرح حال احوالی این چهار سا ابر بزرگوار در گنجینه دانشمندان ج ۴ از ۴۵۸ تا ۴۶۲ مده است.

۴—محمد حسن مامقانی (م ۱۳۱۲ ق)

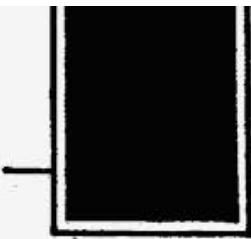
۵—شیخ هادی طهرانی—صاحب ذخایر النبوة (م ۱۳۲۱ ق) که بیشتر تلمذ ایشان نزد وی بوده است و از آراء و نظریات استاد خویش طرفداری کرده و آنها را تأیید می نمود مثلاً در عدم بطلان روزه بوسیله شرب تن، از فوای استادش پیروی کرده و به همان گونه فتوی داده و عمل می کرد.

بازگشت به ایران

معظم له درسال (۱۳۱۲ ق) به ایران آمد و در زادگاه خود تبریز اقامت گزید و به درس و بحث و افاده و وعظ و ارشاد پرداخت و در این شهر مرجعیت تامة داشت.

تألیفات

- ۱—المقالات الغرية فی مباحث الالفاظ در سال (۱۳۱۷ ق) در تبریز به طبع رسیده است.
- ۲—رسالة فی المشتقات در (۱۳۱۷ ق) در تبریز به چاپ رسیده است.
- ۳—رسالة مختصرة، چاپ قم
- ۴—الفوائد فی مسائل المتفرقة الفقهية و.... این کتاب را در دوره تبعید خود در قم نوشته و در تهران درسال (۱۳۵۱ ق) به طبع رسیده است.
- ۵—شرح تبصره علامه (ره) (کتاب طهارت از ابتداء تا آخر احکام سلس است و به اتمام نرسیده)
- ۶—کتاب الصلوة در فقه از اول مبحث صلاة تا آخر باب امامۃ و اقتداء ۴ جزء.
- ۷—رسالة فی شرائط العوضین والربا و انتصاف المهر بالموت.
- ۸—رسالة فی بعض مسائل الصلاة.
- ۹—رسالة عملیه فارسی مشتمل بر اصول دین و مسائل اجتهاد و تقلید تا آخر مصارف خمس که درسال (۱۳۲۳ ق) به طبع رسیده است.
- ۱۰—رسالة عملیه فارسی موسوم به «واجبات الاحکام» از اول باب طهارت تا آخر باب دیات که درسال (۱۳۴۵ ق) به چاپ رسیده است.
- ۱۱—حاشیه بر وسیله النجاة.

۱۲- حاشیه بر رساله منهج الرشاد.

۱۳- انوار الحقائق فی شرح القصيدة المنشأة فی مدح أشبہ الناس بخیر الخلائق
انشاء از مرحوم میرزا صادق آقا، بیت اول آن این است:
أَنْوَى بِقَاءَ الرَّكْبِ وَهُورِحِيلٍ وَلَا ظَلٌّ يَوْمًا دَامٌ لَيْسَ يَزُولُ
تَشِيدٌ دَارٌ لَسْتُ فِيهَا بِسَاكِنٍ وَتَهْدِمُ بِسَيْتاً أَنْتَ فِيهِ تَرْزُولُ

مؤلف «انوار الغیاھب» این قصیده را در پنج عنوان شرح کرده است: ۱- لغت ۲-
إعراب ۳- بلاغت ۴- معنی ۵- اشاره (رک: الذريعة ج ۲۶ / ۵۸).

خصایص و ملکات روحی ایشان

صاحب علماء معاصرین وی را این گونه می‌ستاید:

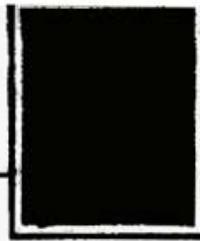
«آن حبر اعظم، وافرالمقل، حدیدالنظر، عدیمالنظیر، عمیقالفکر بود، یقرء مکتوب الغد من عنوان الیوم والمؤمن ینظر بنورالله.

پیش بینی او به نحوی بود که از امور فضیحه و قوانین مبتدعه قبل از وقوع، به فکر ثاقب و نظر صائب خود خبر می‌داد و همان طور می‌بود. حتی بعضی از اشخاص را معین می‌فرمود که به فلان امر متصدی خواهد شد و همان طور می‌شد. و چنان صاحب حزم بود که احدی نمی‌توانست در امری به رأیش دخالت و غلبه بنماید. و نطق نمی‌کرد مگر به چیزی که نفع بیخشند برای مردم در دین و دنیا ایشان و کسی را ذکر نمی‌کرد مگر به خیر و خوبی»^۱

هم او در جای دیگر ایشان را این گونه توصیف می‌کند:

«اعلم وافقه وادق نظراً وجميل الخلق وحسن الخلق، حليم، كريم، حكيم، وقوى،
شديدالعزز، قوى القلب، بصير در امور، صبور در شداید و ملمات و متصلب در دین و شرعیات،
طيب المحاورة، متفرق در محاضره، اديب، منشي، شاعر، مجید، جيدالخط، حسن الربط،
وبالجمله خالق البرية جلت عظمته نعم خود را در اين وجود مسعود به اتمام رسانيده بود.»^۲
وصاحب احسن الوديعه در ضمن سایش ازاو، به صفت صبر وی اشاره کرده و

.....

گوید: «او مجهول القدر و صابر بر شدائند دهر است».^۱

سبط او حجت الاسلام والملمین حاج میرزا مهدی صادقی گفتند:

او خیلی متواضع بود و بسیار مُذب و حتی نزد من که نوه او بودم پایش را دراز نمی‌کرد و لباس را در نمی آورد و اگر کسی به او بدی می‌کرد هرگز آن را به زبان نمی‌آورد و با اخلاق اسلامی با او مواجه می‌شد.

یکی دیگر از منسوبین آن شادروان نوشته است:

(او) شخصی کریم، پشتیبان فقراء و مستضعفان و سیاستمداری هوشمند و متصلب در دین و خوش می‌حاوره و محاضره بود، تسلطی قوی در ادبیات داشت و بسیار زیبا شعر می‌سرود، خطی زیبا و شیوه مخصوص در شکسته نویسی داشت وی محبویت و نفوذ فوق العاده‌ای داشت.

مؤلف «رجال آذری‌ایجان در عصر مشروطیت» می‌نویسد:

در شب عید فطر مردم از نصف شب به مسجد او می‌رفتند و برای خود جا می‌گرفتند و بعضی از مردم جای خود را به قیمت گران به اعیان و اشراف می‌فروختند.^۲

نمونه اشعار معظم له

آن مرحوم را اشعاری است در زمینه‌های زیر:

قصیده‌ای در قیام امام حسین(ع) و نواب عاشورا، و قصیده‌ای در رثای علی اکبر(ع) که در کتاب وقایع الایام—جلد محرم الحرام—ص ۴۱۷ و ص ۴۹۵ به چاپ رسیده است و فردی آن را شرح کرده و انوار الحقائق فی شرح قصيدة المنشأة فی مدح اشبه الناس بغير الخلاقـ و قصیده دیگری نیز در مورد اردبیل دارد که خاتمه هنمان کتاب مذکور است و قصیده دیگری در فاجعه فتنه روس و به توب بستن قبّه حضر رضا (علیه السلام) دارد و قصیده رثایه‌ای در رثاء مرحوم حاج میرزا عبدالکریم آقا—امام جمعه شهید تبریزی—دارد که در ص ۱۱۳ کتاب علماء معاصرین در ضمن شرح حال امام جمعه تبریزی و در کتاب شهاده الفضیلہ ص ۳۹۳ مذکور است و ما در اینجا اشاره‌ای به قصیده مربوط به توب بستن بارگاه امام رضا(ع) می‌نمائیم:

.....

تجد در زلم يکن يترصد
بنيرانه احسان ناتوقد
وانى لکم رق واسمى صادق
وامى الى انسا بكم تتسند
فرزندان ايشان

۱- آقا میرزا جواد آقا

آیت الله علی احمدی میانجی نقل می کرد: آیت الله آقای بهاءالدین فرمودند:
در میان برادران تبریزی از نظر معنوی با کمالتر از آقامیرزا جواد برخورد نکرده ام.
۲- میرزا رضا تبریزی صاحب آثارزیر:

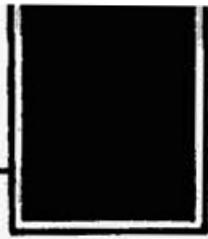
۱- شرح ایقان حاج شیخ هادی طهرانی ۲- محاکمات بین شیخنا الانصاری و آقا
شیخ هادی ۳- شرح بیع آقا شیخ هادی ۴- حاشیه بر صلوة شیخ هادی ۵- شرح خلاصه
الحساب ۶- شرح تشريع الافلاک شیخنا البهائی ۷- شرح خطبة البيان و خطبة طشنجه
منسوب به امیر المؤمنین (ع) ناتمام (رک: آثار الحجه ج ۹۴/۲، گنجینه دانشمندان، نقیباء
البشر / ۷۲۷).

مبارزات ایشان

وی از بنیانگذاران نهضت اسلامی بر علیه زنده و بی دینی و سیاستهای ضد
اسلامی در کشورهای اسلامی در عمر خود بوده است علناً با مشروطه مخالفت کرده در
دوران ملوک الطوائفی اواخر قاجار ز پدایش مشروطیت و اوائل حکومت و سلطه پهلوی
مبارزات قابل تقدیری داشته و با سخنان جذاب و دلنشیں خود به افشاء سیاستهای
استعماری و حکام مستبد و قوانین موضوع آنها پرداخته است و مرجع بیدار عالم تشیع
حضرت آیت الله العظمی امام خمینی (دام ظله) در سخنرانیهای خود در موارد متعدد به
فداکاری‌ها و مبارزات آیت الله میرزا صادق آقا اشاره فرموده اند مثلاً برای سست کردن
پایه‌های حکومت استبدادی رضاخان با قانون نظام وظیفه و سربازی اجباری مخالفت کرد و
وقتی همه بازارهارا به احترام نظر ایشان بستند فرموده بود ای کاش یکی از ما را می کشند که
اگریک نفر از ما کشته می شد کار تمام می شد.

و این همان شیوه‌ای است که امام خمینی هنگامی که انقلاب اسلامی شتاب
بیشتری به خود گرفته بود به آن فرمان داد و سربازان مسلمان از سربازخانه‌ها متواری شدند و
ترکیزی در ارکان حکومت شاه افتاد و به سرنگونی آنها منتهی شد.

سرانجام آقا میرزا صادق آقا و جمعی از علمای مبارز را به کردستان تبعید کردند و

هنگامی که رضاخان، اقبال مردم را به آنان دید دستور آزادی آنان را داد و هرکس به شهری رفت اما میرزا صادق آقا در پادگان ماند و گفت من باید بدانم که گناهم چه بوده است. رضاخان دستور داد او را به قم تبعید کنند تا تحت الشاعر مرحوم حاج شیخ عبدالکریم قرار گیرد همان سیاستی که درباره امام خمینی مذکوه العالی اعمال شد.

«فضل محترم حجت الاسلام آقا سید ابراهیم سید علوی در ارتباط با کناره گیری آقا میرزا صادق آقا از حکام و سلاطین قاجار و پهلوی می نویسد:

والد گرامی ام برایم نقل کرد که یک روز عبدالله خان طهماسبی گویا از سوی پهلوی می خواست با آقا دیدار کند در آن موقع آقا میرزا صادق آقا در خانه خود نبود و در محله جامش آوان (جمشیدآباد) یا عم زینه دین (عموزین الدین) تبریز بود. عبدالله خان از محل زندگی آقا اطلاع یافت و به آنجا آمد و اجازه ملاقات خواست، اما آقا تمارض کرده، از ملاقات و دیدار با وی امتناع فرمود ولی پس از آنکه او براین دیدار اصرار ورزید به وی اجازه داده شد و بالاخره وارد اندرونی گردید آقا در رختخواب نشسته و استراحت می کرد در همین حال با عبدالله خان مذاکره می فرمود. ناگهان صدای آقا بلند شد و شنیدیم آقا می فرماید: ای عبدالله خان، امکان ندارد من دستم را در دست این ستمگری دین بگذارم، من اگر نصف شب از دیوار خانه او بالا رفته و مشاهده کنم که او نماز شب می گزارد باز باورم نمی شود و یقین دارم که حقه ای در کار او است.

به هر حال معلوم شد که عبدالله خان آمده قرار ملاقات آقا را با پهلوی بگذارد اما با مقاومت و امتناع آقا رو برو گردید.

نمونه دیگر، دفاع آن مرحوم از حقوق محروم‌مانی است که توسعه واپستان قاجاریه یعنی رفت از جمله کسری در تاریخ مشروطه ایران ص ۱۴۸ می نویسد:

یکی از رعایای تبریز به نام حاجی عباس، توسط ولیعهد و دارودسته او مورد ستم قرار گرفته و ملکش تصرف عدوانی می شود. اما هرچه فریاد می کند و تظلم می نماید به جانی نمی رسد سرانجام به خانه علماء و مجتهدین پناه می آورد و راجع به غصب املاک و زمینهایش پرسشنامه ای تهیه و جواب می خواهد، آیت الله میرزا صادق آقا چون صحبت ادعای آن رعیت مظلوم را می دانسته و به حقیقت ماجرا واقع بوده، جوابی به مضمون زیر می نویسد «اگر غصب املاک حاجی عباس درست است، پس غصب فدک هم درست بوده است»

«علامه امینی می نویسد:

«اویکی از چهره‌های درخشنان تشیع و از جمله دانشمندان متخصص امامیه است که در آذربایجان به مرجعیت تقلید رسید و سالها صاحب ریاست وزعامت دینی گردید زعیمی که در اداره امور حسن تدبیر و در قضاوه و داوری، دادگری، و در اظهارنظر، ثبات و پایداری و استواری نشان می‌داد و در اصلاح جامعه برنامه‌هایی پیشرفته ارائه می‌نمود. او همواره با هوشیاری و دوراندیشی و تحمل مشقات و مراتتها، مردم را رهبری می‌کرد و در مبارزه با کفر و الحاد از سختی‌ها و تلخی‌ها نمی‌هراسید و پیوسته با پند و اندرز و سخنان گیرا و نافذش بار مسئولیت را بدوش می‌کشید.^۱

• شهید میرزا علی ثقة الاسلام تبریزی (۱۲۹۰ھ - ش) می‌نویسد:

«آقا میرزا صادق آقا، فرزند میرزا محمد، فرزند مولی محمد علی قره‌dagی تبریزی یکی از فحول محققین و از یگانه دانشمندان، فقهاء و اصولیینی است که در علم اصول الفقه دارای مشربی تازه و ویژه است و آن را از استاد محقق خود شیخ هادی تهرانی نجفی رضوان الله علیه فرا گرفته است او (میرزا صادق آقا) مجتهدی است زاهد، عابد، بسیار کم حرف و متمایل به انزوا و گوشه‌گیری و دارای آثار و تألیف نیکوبی است مثل: مباحث الفاظ، مشتقات و کتابی در فقه که من بخش طهارت آن را دیده‌ام او که خداوند سلامتش بدارد از معاصران و فعلًا در قید حیات می‌باشد، پروردگار متعال وی را به رضای خویش موفق گرداند و پدرش مرحوم میرزا محمد نیز یکی از علمای عصر خویش و دانشمندی مورد اعتماد و مُشارٍ بالستان بوده و نزد عوام و خواص تبریز مقبولیت و محبویت داشته است و به عنوان بالا مجتهد (مجتهد کوچک) خوانده می‌شده است».^۲

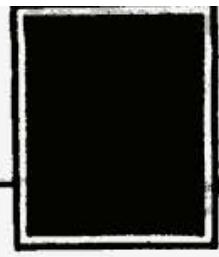
• علامه سید محمد مهدی کاظمی اصفهانی می‌نویسد:

وهوطال الله بقاء ومن كل مكروه وفاه من كبار علماء ايران واحد مراجع الامامية في هذا الزمان، كانت له الرئاسة العامة والمرجعية التامة في تبریز سيرته الحكومة الإيرانية في الثورة المشهورة التي صارت في تبریز الى بعض بلاد ایران.»^۳

يعني آقا میرزا صادق آقا یکی از علمای بزرگ ایران و از جمله مراجع تقلید شیعه امامیه در عصر حاضر است که صاحب ریاست عام و مرجعیت تمام است و حکومت ایران به دنبال انقلابی که در تبریز رخ داد وی را به برخی از بلاد تبعید کرد.

.....

۱- شهداء الفضيلة/ ۳۹۲. ۲- مرآة الكتب ج ۱/ ۱۰۸. ۳- احسن الوديعه/ ۲۶۲.

ه شادروان حاج ملاعلی خیابانی می نویسد:

«بنا به موجبی به بلده سنتدج، مقر حکومت کردستان مسافرت فرمود و اهالی آنجا با اینکه از جماعت عامه و اهل متت شافعیه هستند به زیارت او آمدند و تکریم و تجلیل به جای آوردن و علمای ایشان هر روز می آمدند و به قدم وی در بدلدان افتخار می نمودند حتی شیخ اجل شیخ شکرالله امام جمعه سنتدج گفت اگر ذبح ولد شرعی بود من یکی از اولاد را ذبح می کردم»^۱.

ه مرحوم دکتر مهدی مجتبه‌ی می نویسد:

«رضاشاه دستور داد میرزا صادق آقا را گرفتند و به سردشت روانه ساختند وی مدتی آنجا بود تا به قم تبعید گردید»^۲.

ه علامه سید حسن امین عاملی می نویسد:

«او فقیهی بوده مجتبه‌ی، مرجع تقليیدی محظوظ، انسانی زیاروی، نیکو‌معاشرت، بردار، خوش خط، واعظ و سخنور، دارای سعه صدر و قریحه شعر بوده است. حکومت ایران در انقلاب مشهور که به سال ۱۳۴۷ هـ، رخ داد اورا به برخی بلاد ایران سپس به قم تبعید کرد»^۳.

ه محقق متبع، شیخ آقا بزرگ تهرانی می نویسد:

«او وجود خود را وقف تدریس، نشر احکام، سود رسانی به مردم، رفع احتیاج نیازمندان، مبارزه با بدعت‌ها و بی‌دینی‌ها و پاسداری از حریم دین و دیانت کرد و در این مسیر رنجی فراوان و ناملایماتی فزون از حد که کوههای عظیم و سخت را تحمل توان آنها نیست دید و با قلبی محکم و حوصله‌ای شکفت‌انگیز، همه آنها را به جان خرید و خوبیشتن را در راه خدا برای هر رویداد تلغ و ناگواری آماده ساخت و در آخر عمر در قم رحل اقام‌افکند»^۴.

ه آقای خیرالدین زرکلی م نویسد:

«حکومت پهلوی وی را به ریاست اتکید کرد، او آزاده‌ای بود که بر بالای منبر

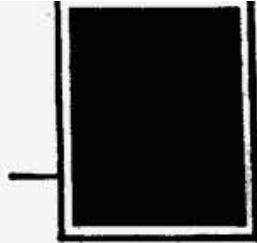
.....

۱- علماء معاصرین/ ۱۵۴

۲- رجال آذربایجان در عصر مشروطیت/ ۱۰۳

۳- اعيان الشیعه ج ۷/ ۳۶۷ (چاپ دارالتعارف) چاپ قدیم ج ۱۹۹/ ۲۶

۴- طبقات اعلام الشیعه (نقیباء البشر) ج ۲/ ۸۷۲

زشتکاریهای پهلوی را مطرح می‌کرد و لذا پلیس او را دستگیر و نخست در همدان زندانی

کرد و سپس به قم تبعید نمود و در همانجا از دنیا رفت.^۱

و بالاخره علامه شیخ محمد حرزالدین می‌نویسد:

«آقا صادق قره‌دانی، عالمی بود که دربرابر سلطه مزدور بیگانه در ایران ایستاد و کسی که من به او و صحت سخنانش اطمینان دارم و در ایام تبعید وی (آقا میرزا صادق آقا) توسط حکومت ترس و وحشت پهلوی همراش بوده برای من تعریف می‌کرد که در زهد و تقوای میرزا صادق آقا شک و شباهی نیست و او از یگانه‌های دوران بوده که جز امر به معروف و نهی از منکر همتی نداشت و همین معنی بر حکومت پهلوی و مأموران مزدور او، گران می‌آمد».^۲

امداد غیبی

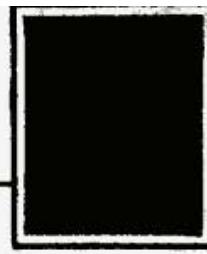
نوه ایشان جناب آقای صادقی نقل کردند هنگام تبعید ایشان از کردستان به قم آقا نماز نخوانده بود هرچه از مأمورین خواهش می‌کند تا توقف کوتاهی بکنند تا ایشان نماز بخوانند، آنها امتناع ورزیده و توقف نمی‌کنند طولی نمی‌کشد که ماشین پنچر می‌شود و مأمور رو به آقا کرده و می‌گوید حالا هر قدر دلت می‌خواهد نماز بخوان!

آری خدای سبحان بندگان مخلص و مجاهد خود را در کورانها و بحرانهای زندگی کمک می‌کند و آنان را از تنگنا رهائی می‌بخشد که: «الذین جاهدوا فینا لنھدینهم سبلنا آیت الله شهید دستغیب در «داستانهای شگفت» تحت عنوان «کرامت علماء» می‌نویسد:

جناب آقای حاج آقا معین شیرازی ساکن تهران نقل فرمودند که روزی با تفاق یکی از بنی اعمام در خیابان تهران ایستاده منتظر تاکسی بودیم تا سوارشویم و به محل موعودیکه فاصله زیادی داشت برویم.

قریب نیمساعت ایستادیم هرچه تاکسی می‌آمد یا پر از مسافر بود یا نگه نمیداشت و خسته شدیم ناگاه یک تاکسی آمد و خودش توقف کرد و بما گفت آقایان بفرمانید سوار شوید و هر جا می‌خواهید بفرمانیست تا شما را برسانم ما سوار شدیم و مقصدمانرا گفتیم در

.....

اثناء راه من به ابن عصم گفتم شکر خدایرا که در تهران یک راننده مسلمانی پیدا شد که به حال ما رقت کرد و ما را سوار نمود. راننده شنید و گفت آقایان تصادفاً من مسلمان نیستم و ارمی هستم گفتیم پس چطور ملاحظة ما را نمودی گفت اگرچه مسلمان نیستم اما به کسانی که عالی مسلمانها هستند و لباس اهل علم دربردارند عقیده مندم و احترامشانرا لازم میدانم بواسطه امریکه دیدم.

پرسیدم چه دیدی؟ گفت سالی که مرحوم آقای حاج میرزا صادق مجتهد تبریزی را بعنوان تبعید از تبریز به کردستان (سنندج) حرکت دادند من راننده اتوبیل ایشان بودم در اثناء راه نزدیک بدرخت و چشمۀ آبی شدیم آقای تبریزی فرمودند اینجا نگه دار تا نماز ظهر و عصر را بخوانم سرهنگی که مأمور ایشان بود به من گفت اعتناء نکن و برو، من هم اعتنای نکرده رفتم تا محاذی آب رسیدم ناگهان ماشین خاموش شد هرچه کردم روش نگردید پیاده شدم تا سبب خرابی آنرا بدانم هیچ نفهمیدم مرحوم آقا فرمود حالا که ماشین متوقف است بگذارید نماز بخوانم. سرهنگ ساکت شد آقا مشغول نماز گردید، من هم سرگرم باز کردن آلات ماشین شدم بالاخره هنگامی که آقا از نماز فارغ شد و حرکت کرد فوراً ماشین روشن گردید.

از آنروز من دانستم که اهل این لباس نزد خدای عالم محترم و آبرومندند.^۱

وفات و مدفن

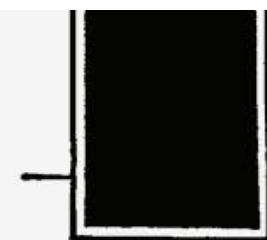
ایشان به دنبال کسالت ذات الریه در شب جمعه ششم ذی القعده ۱۳۵۱ در قم از دنیا رحلت کرد و چون صبح جمعه فرا رسید اهالی قم و زائرین حضرت معصومه (علیها السلام) از ارتحال ایشان باخبر شده و قم یک پارچه عزادار گردید.

مراسم تفسیل و تکفین وی را عالم ورع و متقدی شیخ مهدی محدث واعظ به عهده گرفت و نمازوی را مرحوم آیت الله حاج شیخ ابوالقاسم کبیر خواند و بطوری که صاحب علماء معاصرین نوشتند تقریباً پانزده هزار تن در تشییع حاضر و مردم مثل ایام عاشورا گریه و ناله می کردند و می خواندند:

رفت از دارفنا ++ سوی بقا سرور ما ++ خاک غم بر سر ما و.....

.....

۱— داستانهای شنگفت ص ۴۱ و ۴۲.

جنائزه وی را به حرم حمل کردند و به هنگام حفر قبر، قبر آماده‌ای پیدا شد و مردم را به تعجب و داشت زیرا حتی خدام آستانه مقدسه احتمال نمی‌دادند که در رواقین اطراف حرم چنین قبر حاضر خالی وجود داشته باشد.

به دنبال این حادثه جبران ناپذیر در اکثر بlad ایران و نجف مجالس ترحیم برگزار شد و بازار برخی از شهرها بسته شد در قم از طرف مرحوم آیت الله حائری و در مشهد از طرف آیت الله حاج آقا حسین قمی و مرحوم آیت الله سید صدرالدین صدرو در نجف از ناحیه مرحوم آیت الله آقا سید ابوالحسن اصفهانی و دیگران نیز مجالس یادبودی برگزار گردید و در آذربایجان از طرف اشار مختلف و خانواده ایشان مخصوصاً اخوان معظمش مجلس تذکر و یادبود باشکوهی برگزار و پس از مدتی بخاطر کثرت ازدحام مردم در این مجالس، دولت رضاخانی از ترس اینکه شاید این اجتماعات به تظاهرات بر علیه رژیم منجر شود، انعقاد مجالس را ممتنع نمود با این همه مجالس فاتحه و اطعام فقراء، در شهرهای همدان و زنجان و اردبیل و مراغه و ارومیه و خوی بطوری سابقه‌ای بر پا شد.

ماده تاریخ وفاتش به عربی (قدانجاه الله تعالى من ایدی الظلمة) و به فارسی (قوم ملت و دین بوده مقتدای ائم) .

مدارک:

- ۱- احسن الودیعه ج ۲/۱۱۰
- ۲- علماء معاصرین / ۱۵۳-۱۵۸ و ۱۱۳
- ۳- آثار الحجج ۱ ص ۳۶ و ۳۹ و علوم انسانی و مطالعات فرنگی
- ۴- وقایع الایام - جلد محرم - ۴۱۷-۴۹۵
- ۵- شهداء الفضیلۃ - باورقی - ص ۳۹۲
- ۶- رجال آذربایجان ۲۴، ۶۵، ۱۰۳ - ص ۴۱۷
- ۷- مؤلفین کتب جاپ ۳/۴۸۱
- ۸- معجم رجال الفکر والادب فی النجف / ۵
- ۹- کیهان اندیشه ش ۱۰ و ش ۱۶ مقاله آقای سید ابراهیم سید علوی تحت عنوان بیان صادق (که از آن بسیار استفاده شده)
- ۱۰- امام و روحانیت ص ۱۹۸ و ۱۸۹ و ۳۲۶
- ۱۱- گنجینه دانشمندان ج ۴ از ۴۵۸ تا ۴۶۳ نوشته حجۃ الاسلام والمسلمین میرزا علاء الدین دینوری پسر آیت الله حاج میرزا مجتبه و برادرزاده مترجم بقیه در صفحه ۲۰۰

سمت پیغمبری دارند و نه امام هستند:

این توهمند از اینجا ناشی می‌شود که تصورگرده فقط پیامبران و ائمه(ع) باید معصوم باشند تا بتوانند وظائف رهبری خود را در جامعه در پرتو علوم آسمانی بدور از هرگونه خطاء و لغوش انجام دهند.

ولکن در عین حال که این مطلب مورد قبول است و رهبران الهی ما باید معصوم بوده و محظوظ از خطاء و اشتباه باشند ولی دلیلی برای نداریم که غیر از اینها کسی نمی‌تواند معصوم باشد، یعنی دلیلی بر حصر عصمت در انبیاء و ائمه اطهار نداریم و ممکن است فردی غیر از ائمه یافت شود که معصوم باشد چنانکه در مورد بعضی از فرزندان ائمه و اولیاء خدا این احتمال را داده‌اند.^۴

.....

(۴) برای آگاهی بیشتر به کتاب «كلمة الفراء في تفضيل الزهاء» تأليف مرحوم سید شرف الدین و کتاب «بانوی نمونه اسلام» نوشته ابراهیم امینی رجوع نمائید.

بقیه از صفحه ۱۵۳

- ۱۲- معارف الرجال ج ۱/۳۷۴
- ۱۳- چهره آذربایجان در آئینه تاریخ ایران ۱۷۴- ۱۷۷
- ۱۴- سخنواران آذربایجان ج ۲/۸۰۰
- ۱۵- طبقات اعلام الشیعة ۸۷۳
- ۱۶- اعيان الشیعة ۱۹۹/۳۶
- ۱۷- معجم المؤلفین ج ۳۱۷/۴
- ۱۸- خاطرات و خطرات از مخبر اسلطنه (مهدی قلی خان هدایت) ۳۴۲
- ۱۹- مبانی حقوق از موسی جوان ج ۱۳۸/۲
- ۲۰- تاریخ مشروطه ایران ۱۴۸/۱۸۴
- ۲۱- نوشته‌های حجۃ الاسلام جناب آقای محمد دینوری فرزند محترم آیت الله دینوری که توسط حجۃ الاسلام والملمین سید ابراهیم سید علوی دریافت شد و نیز اظهارات سبط مترجم حجۃ الاسلام والملمین حاج میرزا مهدی صادقی تبریزی
- ۲۲- داستانهای شنیده شنیده ص ۴۱ و ۴۲
- ۲۳- اندیشه اصلاحی در نسبتی اسلامی از محمدجواد صالحی